

MKE Spektrokémiai Társasága szeretettel és őszinte megbecsüléssel emlékszik rá.

Kubinyi Miklós és Kállay Mihály
BME Fizikai Kémia és Anyagtudományi Tanszék
Záray Gyula és Mihucz Viktor Gábor
MKE Spektrokémiai Társaság

Elhunyt Fejes Pál (1931–2016), a Szegedi Tudományegyetem emeritus professzora

1931. január 13-án született Makón, itt is érettségizett 1949-ben. Kitűnően felvételizett a Budapesti Műszaki Egyetemre, de származása miatt a Veszprémbé kihelyezett Nehézevegypari Karra vették fel, és így az elsőként végző évfolyam tagjaként szerzett vegyészmérnöki oklevelet a Vegyipari Egyetemen, 1953-ban. Schay Géza akadémikus aspiránsaként 1957-ben szerzett kandidátusi fokozatot fizikai kémiai szakterületen. Tevékenységét a Magyar Tudományos Akadémia Központi Kémiai Kutatóintézetében folytatta, ahol a Katalízis Osztály vezetője volt 1968-ig. 1963-ban az Eötvös Loránd Tudományegyetem esti tagozatán alkalmazott matematikusi oklevelet szerzett. 1964-ben a Ford Alapítvány

ösztöndijával egy évet töltött P. H. Emmett professzor intézetében, a baltimore-i Johns Hopkins Egyetemen. 1966-ban védte meg akadémiai doktori értekezését a frontális gázkromatográfia tárgyköréből. Emellett figyelemre méltó eredményeket ért el az adszorpció, a heterogén katalízis és a reakciókinetika területén is. A Katalízis Munkabizottság alapító tagja és társszerzője a Szabó G. Zoltán szerkesztette „Kontakt katalízis” című monográfiának.

1967 és 1969 között az Eötvös Loránd Tudományegyetemen adta elő a Fizikai kémia című főkéllégiumot. Ezért a teljesítményéért egyetemi tanári címet kapott.

1968 és 1970 között a Magyar Tudományos Akadémia Izotóp Intézetének Izotópkalmazási Osztályát vezette, egy átszervezés után pedig a Fizikai Kémiai Osztályt.

1970-ben hívták meg Szegedre, a Radiokémiai Tanszék vezetésére, 1971-ben pedig rábízták az Alkalmazott Kémiai Tanszék vezetését is. Előbbinek 1984-ig, utóbbinak 1996-ig volt a vezetője. Elsődleges feladatának tekintete az oktatást, minden főkéllégium anyagát korszerűsítette, és jegyzetet, könyvet írt belőle (Radiokémia, Kémiai technológia, Művelettan). Vezetése alatt az Alkalmazott Kémiai Tanszék fő kutatási profilja a zeolitkutatás lett, a zeolitok szintézise, módosítása, adszorpció és katalitikus tulajdonságainak vizsgálata. Emellett a szénhidrogének szelektív oxidációja, a kísérleti eredmények számítógépes kiértékelése, elméleti kémiai kutatás egészítette ki a kutatási tevékenységet.

Több ciklusban vezette a Kémiai Tanszékcsoportot. Évekig volt a Magyar Kémikusok Egyesülete Csongrád Megyei Csoportjának, majd a MTESZ (Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetsége) megyei szervezetének az elnöke.

Hobbija volt az ókortörténet, az epigráfia (felirattan, ókori feliratokkal foglalkozó tudomány) és a kertészkedés.

Nyugodjék békében!

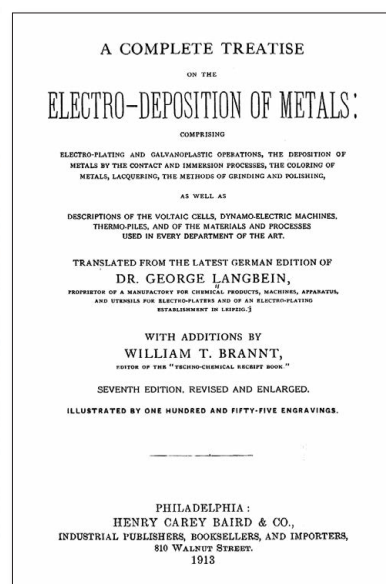
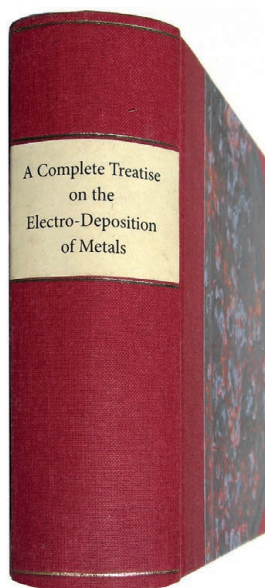
SZTE Alkalmazott és Környezeti Kémiai Tanszék

Egy hasonmás kiadás

Az amerikai természettudomány és ipar rendkívüli sikerének egyik oka volt, hogy a könyvkiadók igen rövid idő alatt lefordították és kiadták a legértékesebb szakkönyveket. Az egyik ezen kiadók közül a Philadelphiában működő *Henry Carey Baird* vállalkozása volt, amely az 1900-as évek elején több mint hatvan kötetet adott ki a műszaki és természettudomány köréből. Ezek az összefoglaló, de gyakorlati ismereteket igen részletesen tartalmazó könyvek ma is aktuálisak és használhatóak, de izgalmas olvasmányok a technikatörténezek számára is.

A *Pytheas* kiadó¹ legújabb hasonmás kiadása – „Összefoglaló tanulmányok a fémek elektrokémiai leválasztásáról” (A complete treatise on the electro-deposition of metals) – *George Langbein* lipcei professzor német nyelvű összefoglaló munkájának angol fordítása.

A tekintélyes méretű, 720 oldalas könyv a gyakorlati elektrolyzizis valamennyi technikáját bemutatja, elsősorban a dekoratív célú *galvanizálás* módszereinek részletes leírásával. Igen értékesek

a részletes galvánfűrdő-összetételeket tartalmazó receptek, melyek ma is használhatóak fémbevonatok készítésére.

A kötet számos leírást tartalmaz az utólagos felületkezeléssel előállítható színes fémbevonatokra is. Kellő elméleti összefoglalás után a galvanizálás áramforrásait részletezi az akkumulátoroktól a dinamóig, de a *termoelektromos áramforrást* is bemutatja. A legismertebb réz-, bronz- és sárgarézt, ezüst-, arany-, nikkelt és krómbevonatok készítését a legrészletesebben tárgyalja, de a könyv igen értékes fejezete a *galvanoplasztika* és elektrokémiai metszet készítése anódos fémoldással. (Kevesen tudják például, hogy Goethe szobráról életnagyságú galvanoplasztikai másolat készült.)

A kézikönyvet értékes kémiai fejezet egészíti ki, ami a galvaniparban leginkább használatos vegyületek jellemzésével és előállítás módszereivel foglalkozik.

Tömpe Péter

¹ www.konyvmanufaktura.hu

Két ábra
a könyvből

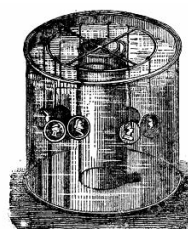

FIG. 166

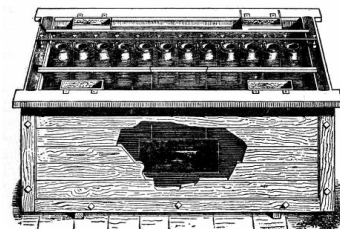

FIG. 167